

Osthoffův zákon, formulovaný Hermannem Osthoffem jako pravidlo vysvětlující lepším způsobem střídání dlouhých a krátkých vokálů (diftongů) v některých řeckých paradigmatech než předpoklad starého ablautu, je v předkládané práci zkoumaný formou úvah o možnostech ekonstrukce a historického vývoje paradigmat, v kterých je osthoffovské krácení vokálů běžně předpokládáno.

r

ř

Mezi výsledky patří poznatek, že řecké substantiva na - původně flektovali s generalizovaným plným stupněm sufixu --, že zakončení akuzativu plurálu -kmenů *-ans je odvoditelné přímo z indoevropského *-ah₂ns a že zakončení indoevropského tematického instrumentálu plurálu bylo *-oh₁is.

Všeobecným závěrem práce je, že v žádném ze zvažovaných morfolozických problémů není nutné postulovat někdejší působnost Osthoffova zákona, který tak přinejmenším v oblasti ecké historické morfolozie ztrácí svou užitečnost.